

Allah yolunda hizmet edenlerin hayatları zorluklar ile geçer diye biliyorum. Risalelerde ise Nur talebelerinin işlerinde bir kolaylık rahatlık olduğunu, derdi maişet sıkıntısı çekmeyeceği söyleniyor. Bu iki bakış açısını nasıl birleştirebiliriz?

Hz. İbni Abbas Radiyallahu Anh'tan rivayetle Efendimiz Sallallahu Aleyhi Vessellem buyurdular ki:

"Hüzne yapışın. Zira hüzün, kalbin anahtarıdır. (Gönlü, manevi feyizlere açar)."(Taberani / Kebir).

Allah, bizi bu dünyaya imtihan için getirmiş ve bir takım sıkıntı, belalar ile bizim istidat ve kabiliyetlerimizi inkişaf ettirip olgunlaştırmak murat etmiştir. Bize düşen; bu sıkıntı ve belalara karşı sabır ile mukabele etmek ve dünyanın hangi hali olursa olsun geçici ve imtihan için olduğunu bilmek ve saadeti ebediyedeki mükafatını düşünüp teselli bulmaktır.

Bir taş kaba saba iken, bir heykeltraşın elinde şekillenerek güzel bir sanat olması için bazı yontma ve kırılmalardan geçmek, eza ve cefa çekmek zorundadır, yoksa kemal bulamaz. Bunun gibi bizim de fitratımızda çok kaba saba ve ham kabiliyetlerimiz vardır. Bunların inkişaf edip olgunluk kazanması için, bazı imtihanlardan geçmesi gereklidir. Bu kabileyetlerimizin inkişaf edip olgunlaşması da ancak sıkıntı ve imtihanlarla oluyor.

Allah boş yere kimseyi hırpalamaz, ya ceza ya makam ya da mevki vermek için sıkıntıya tabi tutar. Burada bize düşen, sabır ile mukabele etmektir. Hayat bir elek gibidir, sıkıntılar ile sallanır, kimileri isyan ile elenir kimileri de kalbur üstü makamlara çıkar.

Peygamberlerin ve büyük evliyaların hepsi, bu makama ve bu seçkinliğe ulaşmak için bir takım eleklerden ve süzgeçlerden geçmişlerdir. Tasaffi ve kemal, ancak hüzün ve çile ile elde ediliyor. Büyük makamların ve büyük mevkilerin tecrübe ve imtihanı da büyük olur.

Üstad Hazretlerinin sıkıntılı hayatına da bu nazarla bakabiliriz. Yukarıda vermiş olduğumuz hadis bu hakikate işaret eden bir serlevha hükmündedir.

Hayatın her aşaması ille de musibet ve hüzün ile geçecek değildir. Allah farklı isimlerinin mana ve tecellisini göstermek için bazen de ikram, huzur, kolaylık ve rahatlık bahşedebilir. Hüzün ve huzur hayatın iki ana umdesi olduğu için, nöbetleşe bir şekilde yer değiştirirler. Dünyanın imtihan düzeni ve formatı bu şekilde kurulmuştur.

Nur talebelerinin geçim darlığı çekmemesi hem bir ikramdır hem de iman hizmetinde bulunanlara bu hizmetin kolay olması ve yürümesi için bir bahşıştır denilebilir. Hüzün ile huzurun insan hayatında seyretmesi gayet doğal ve normaldir. Bazen hüzün bazen huzur şeklinde oluyor, bunda bir çelişki ve karşıtlık manası yok.

Kaldı ki, başta sahabeler olmak üzere büyük zatlar her ne kadar sıkıntılara maruz kalsalar da içleri hep huzur dolu olmuşlardır. Onları ayakta tutan da Allah ile olan irtibatlarından kaynaklanan bu huzurdur.

İç huzur ayrı bir şeydir, hizmette karşılaşılan güçlükler ayrıdır. Başta Üstat olmak üzere nice Nur talebelerinin hayatları hapis ve sürgünlerde geçmiştir. Hapiste şehit olanlar olmuştur. Risaleler hapisanelerde yazılmıştır. Maddi sıkıntılara mukabil, Allah içlerine huzur, rızıklarına bereket vermek sureti ile adeta kullarını teselli etmiştir.

Saffı evvel Nur talebeleri gibi nice Nur talebeleri, sıradan vatandaşlardan çıkmışlardır. Bunlar medrese hayatı görmüş büyük alimler değildir ki, imtihanın her türlüsüne maruz kaldıkları halde pişmanlık göstermesinler. Allah kişinin durumuna seviyesine göre onlarla muamele eder.